

**ΑΠΟΛΥΤΗΡΙΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ
ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΕΝΙΑΙΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ
ΤΡΙΤΗ 6 ΙΟΥΝΙΟΥ 2006
ΑΡΧΕΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΘΕΩΡΙΑΣ**

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

ΟΜΑΔΑ Α

A.1 Σωστό

A.2 Σωστό

A.3 Λάθος

A.4 Λάθος

A.5 Σωστό

A.6 γ

A.7 δ

ΟΜΑΔΑ Β

Εργατικό δυναμικό είναι το σύνολο των ατόμων τα οποία μπορούν και θέλουν να εργαστούν.

Απασχολούμενοι είναι τα άτομα τα οποία εργάζονται (φυσικά εξ ορισμού θέλουν και μπορούν να εργαστούν).

Άνεργοι είναι τα άτομα τα οποία μπορούν και θέλουν να εργαστούν, αλλά δεν μπορούν να βρουν απασχόληση.

$$\text{Ποσοστό ανεργίας} = \frac{\text{Αριθμός ανέργων}}{\text{Εργατικό δυναμικό}} \cdot 100 \%$$

Τα μέτρα που παίρνουν οι διάφορες κυβερνήσεις για την καταπολέμηση της ανεργίας είναι δύο γενικών κατηγοριών, δηλαδή μέτρα αύξησης της συνολικής ζήτησης και μέτρα επαγγελματικής κατάρτισης και επανεκπαίδευσης του εργατικού δυναμικού. Τα μέτρα αύξησης της συνολικής ζήτησης είναι δημοσιονομικά και νομισματικά. Τα δημοσιονομικά μέτρα περιλαμβάνουν κυρίως αύξηση των κρατικών δαπανών για δημόσια έργα και προώθηση μεγάλων επενδυτικών έργων. Σκοπός αυτών των μέτρων είναι η άμεση αύξηση της απασχόλησης και των εισοδημάτων. Τα νομισματικά μέτρα αποβλέπουν στη μείωση του επιτοκίου, με σκοπό την ενίσχυση των ιδιωτικών επενδύσεων, της παραγωγής και, συνεπώς, της απασχόλησης. Τα δημοσιονομικά και νομισματικά μέτρα αποβλέπουν στην αύξηση της συνολικής ζήτησης και, συνεπώς, στη μείωση της ανεργίας που οφείλεται σ' ανεπάρκεια της ζήτησης, δηλ. της κεϋνσιανής ανεργίας.

Τα μέτρα επαγγελματικής κατάρτισης και επανεκπαίδευσης έχουν σκοπό να διευκολύνουν τους ανέργους στην απόκτηση επαγγελματικών γνώσεων και ειδικεύσεων, οι οποίες είναι απαραίτητες ή χρήσιμες, προκειμένου να απασχοληθούν στις υπάρχουσες κενές θέσεις εργασίας. Είναι φανερό ότι τα μέτρα αυτά έχουν στόχο τη μείωση της διαρθρωτικής ανεργίας.

ΟΜΑΔΑ Γ

Γ.1 Θα χρησιμοποιηθούν οι τύποι :

$$VC = W \cdot L \quad , \quad AVC = \frac{VC}{Q} \Leftrightarrow Q = \frac{VC}{AVC} \quad , \quad MP = \frac{\Delta Q}{\Delta L}$$

$$\begin{array}{lll}
L = 0 : & VC = 60 \cdot 0 = 0 & Q = 0 & MP = - \\
L = 1 : & VC = 60 \cdot 1 = 60 & Q = \frac{60}{7,5} = 8 & MP = \frac{8-0}{1-0} = 8 \\
L = 2 : & VC = 60 \cdot 2 = 120 & Q = \frac{120}{6} = 20 & MP = \frac{20-8}{2-1} = 12 \\
L = 3 : & VC = 60 \cdot 3 = 180 & Q = \frac{180}{4,5} = 40 & MP = \frac{40-20}{3-2} = 20 \\
L = 4 : & VC = 60 \cdot 4 = 240 & Q = \frac{240}{3,75} = 64 & MP = \frac{64-40}{4-3} = 24 \\
L = 5 : & VC = 60 \cdot 5 = 300 & Q = \frac{300}{3,75} = 80 & MP = \frac{80-64}{5-4} = 16 \\
L = 6 : & VC = 60 \cdot 6 = 360 & Q = \frac{360}{4} = 90 & MP = \frac{90-80}{6-5} = 10
\end{array}$$

L	Q	MP	VC	AVC
0	0	-	0	-
1	8	8	60	7,50
2	20	12	120	6
3	40	20	180	4,50
4	64	24	240	3,75
5	80	16	300	3,75
6	90	10	360	4

Γ.2 Ο νόμος ισχύει γιατί η επιχείρηση λειτουργεί στη βραχυχρόνια περίοδο. Η λειτουργία φαίνεται στον πέμπτο εργάτη γιατί τότε το οριακό προϊόν αρχίζει να μειώνεται.

Γ.3 Θα υπολογίσουμε το μεταβλητό κόστος των 85 μονάδων :

$$MC = \frac{\Delta VC}{\Delta Q} = \frac{360 - 300}{90 - 80} = 6$$

$$6 = \frac{VC - 300}{85 - 80} \Leftrightarrow VC = 330$$

$$AVC = \frac{VC}{Q} = \frac{330}{85} = 3,88$$

Q	VC	MC
80	300	
85	VC	
90	360	6

Αν αυξήσει την παραγωγή από 80 σε 85 μονάδες το AVC θα μεταβληθεί κατά $3,88 - 3,75 = 0,13$

ΟΜΑΔΑ Δ

$$\Delta.1 \quad E_D = \frac{\Delta Q}{\Delta P} \cdot \frac{P_1}{Q_1} \Leftrightarrow -0,4 = \frac{\alpha - 300}{20 - 8} \cdot \frac{8}{300} \Leftrightarrow \alpha = 120$$

$$Q_D - Q_S = 100 \Leftrightarrow 300 - \beta = 100 \Leftrightarrow \beta = 200$$

$$\gamma = Q_S - Q_D = 320 - 120 = 200$$

	P	Q _D	Q _S	Πλεόνασμα	Έλλειμμα
A	8	300	200		100
B	20	120	320	200	

$$\Delta.2 \quad Q_D = \alpha + \beta \cdot P$$

$$\left. \begin{array}{l} 300 = \alpha + 8 \cdot \beta \\ 120 = \alpha + 20 \cdot \beta \end{array} \right\} \Leftrightarrow \left. \begin{array}{l} \alpha = 420 \\ \beta = -15 \end{array} \right\} \Leftrightarrow Q_D = 420 - 15 \cdot P$$

$$Q_S = \gamma + \delta P$$

$$\left. \begin{array}{l} 200 = \gamma + 8 \cdot \delta \\ 320 = \gamma + 20 \cdot \delta \end{array} \right\} \Leftrightarrow \left. \begin{array}{l} \gamma = 120 \\ \delta = 10 \end{array} \right\} \Leftrightarrow Q_S = 120 + 10 \cdot P$$

$$Q_D = Q_S \Leftrightarrow 420 - 15 \cdot P = 120 + 10 \cdot P \Leftrightarrow P_0 = 12$$

$$Q_0 = 120 + 10 \cdot 12 = 240$$

$$\Delta.3 \quad \alpha. Q_{DK} = 420 - 15 \cdot 24 = 60$$

Η μεταβολή της συνολικής δαπάνης των καταναλωτών θα είναι :

$$P_K \cdot Q_{DK} - P_0 \cdot Q_0 = 24 \cdot 60 - 12 \cdot 240 = 1440 - 2880 = -1440$$

$$\beta. Q_{SK} = 120 + 10 \cdot 24 = 360$$

Η μεταβολή των συνολικών εσόδων των παραγωγών θα είναι :

$$P_K \cdot Q_{SK} - P_0 \cdot Q_0 = 24 \cdot 360 - 12 \cdot 240 = 8640 - 2880 = 5760$$

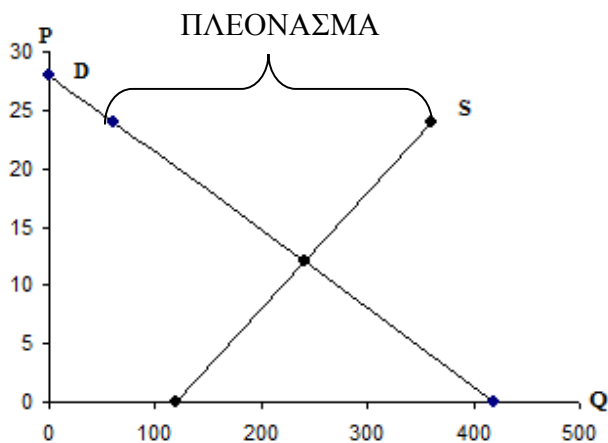
γ. Η επιβάρυνση του κράτους θα είναι :

$$P_K \cdot (Q_{SK} - Q_{DK}) = 24 \cdot (360 - 60) = 7200$$

Δ.4 Αντικαθιστώντας στις συναρτήσεις $Q = 0$ και $P = 0$, βρίσκουμε τα σημεία τομής των ευθειών με τους δύο άξονες. Έτσι, με την τιμή ισορροπίας και την κατώτατη τιμή προκύπτουν οι ακόλουθοι πίνακες.

P	Q_D
0	420
12	240
24	60
28	0

P	Q_S
0	120
12	240
24	360
24	360

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΑΜΑΡΙΝΟΣ οικονομολόγος – εκπαιδευτικός – www.economics.edu.gr